

FARUL CRISTIAN

„Voi sunteți lumina lumii“. Matei 5:14.

Anul V. No. 3

Redacția și administrația : Arad, Strada Fabricii, No. 18.

1 febr., 1937

MOODY, DOBÂNDITORUL DE SUFLETE

De Arthur T. Fowler

„Fă tot binele pe care îl poți, toate felurile cu putință, atâta me cât poți“. Nu e un lucru obișnuit ca, citind biografia unui om, să găsești o singură înfăptuire sau o singură expresie care să fie cheia pentru înțelegerea caracterului și lucrărilor sale. Poate învățăm mai mult din acest moto de la părinții săi, desigur, decât de oriunde altunde.

Lucrarea lui Moody, văzută dintr-o perspectivă unică, a stat în fruntea unei mișcări, cunoscută sub numele de evanghelizare modernă. Părinții săi au trăit în orașul din nouă frați, lângă de mici în grija unei mame văduve. Ca băiat trebuia să lucreze pe o câmpie și să învețe puțină carte. La 17 ani încercat să facă ceva în Boston și puțin timp mai târziu a încercat așăși lucru în Chicago. În 1860 a început să lucreze în lucrul religios, care fusese atras cu câțiva ani mai înainte. A continuat să lucreze în acest lucru până la 62 de ani când a murit.

El a vrut să-și scrie viața în următoarele cuvinte: „Am fost

scut după corp în 1837 cu o naștere plecată spre rău, pe care am stăpânit-o de la Adam; am fost scut din nou în 1856, când am născut copil al lui Dumnezeu“. În cuvânt la vreme potrivită din partea învățătorului său în ziua duminicală l-a adus la Hristos.

Pentru Moody, Biblia a fost, în-

tr-adevăr, cuvântul lui Dumnezeu. El a primit-o ca atare, din scoarță în scoarță. A spus că găsește hrană sufletească și în listele de ținuturi din cartea lui Iosua și în listele de seminții din

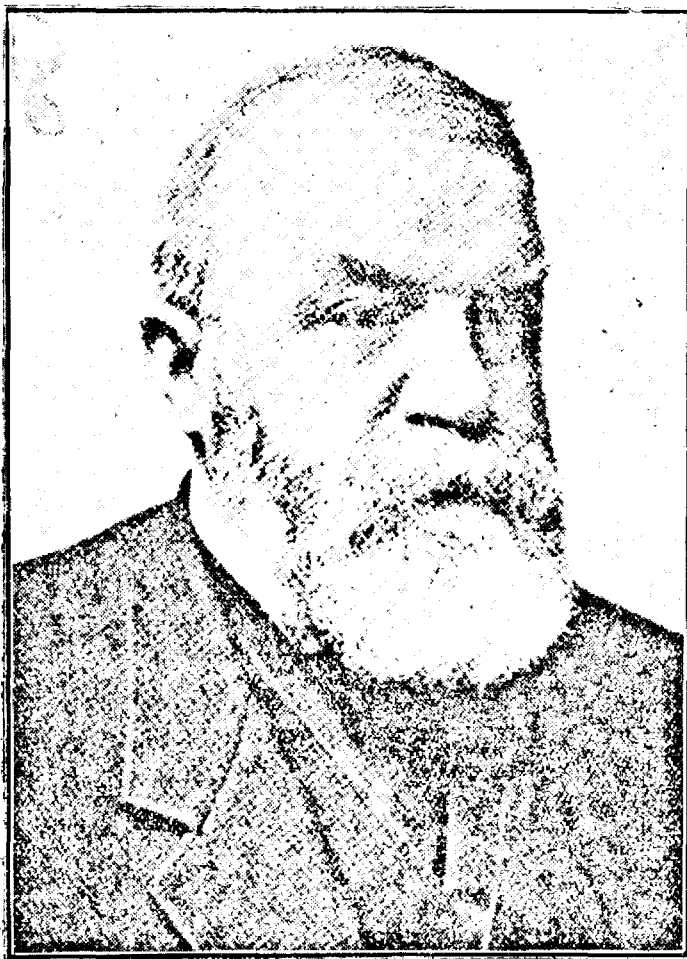
o gândire foarte limpede. Puțini oameni au cunoscut Biblia mai bine ca el și mult mai puțini au știut s-o folosească, ca și el, la aducerea sufletelor la Hristos.

Rugăciunea a fost un lucru fundamental în viața lui Moody. El a spus odată: „În toată viața mea n'am văzut oameni cari să fi fost nemulțumiți pentru n'a primit răspuns la rugăciunile lor“, dacă au fost sinceri și au avut cereri întemeiate. Sigur, a adăugat el, „trebuie să avem un temei în Scriptură pentru tot ceea ce cerem“. El n'a avut teorii cu privire la felul cum răspunde Dumnezeu. El poate să-i dea ceea ce cere, sau altceva, sau nimic; în oricare din aceste împrejurări s'a făcut voia lui Dumnezeu și acesta e cel mai bun lucru.

El a fost un mare dobânditor de suflete. Secretul succesului său stă în zelul său de a aduce suflete la Hristos. Poate nimeni afară de Spurgeon, n'a mișcat atâta lume cu Evanghelia. El a cunoscut natura omenescă și a știut cum să lovească în inimie oamenilor în calea Evangheliei.

Viața sa a fost plină de simplitate, răbdare și cinste. Niciodată n'a vrut să pară mai mult sau altcum de cum e. Se pare că a avut un dar anume pentru a cunoaște pe omul fătărnice. Spre sfârșitul vieții sale inimă sa s'a întreprtat tot mult spre tineret. El a vrut ca ei să aibă educația și creșterea pe care el n'a putut-o avea. A în-

(Continuare în pag. 2-a)

Dwight Lyman Moody, 1837—1899.

Cronici. El și-a împus în viață o disciplină întreită: studiul Bibliei, rugăciunea și aducerea sufletelor la Hristos. Lucrarea sa e o pildă însemnată a valorii studiului Biblic pentru a ajunge mai învățat. Fără să aibă vreo școală mai înaltă, a ajuns prin studiul Bibliei, să aibă un stil foarte clar, o vorbire foarte bine aranjată și

Farul Creștin

revistă religioasă

Anul V. No. 3. 1 Febr. 1937
Apare de două ori pe lună.

Abonamentul:

Pe an 50 lei, pe 6 luni 25 lei.
In străinătate dublu.

Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 18.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4.

DELA REDACȚIE

In 5 Februarie 1937, se implinesc 100 de ani dela nașterea lui Dwight Lyman Moody. Intreaga lume protestantă serbează această dată, amintindu-și de acest dar minunat al lui Dumnezeu. In Londra se va ține o mare întrunire la care va lua parte și un ministru al Angliei, împreună cu cei mai mari bărbați creștini din această țară. Am crezut de bine să dăm loc larg în acest număr faptei în legătură cu viața acestui mare om al lui Dumnezeu. Moody a fost scula prin care Dumnezeu a adus peste un milion de suflete la mântuire. Suprema țintă a vieții sale a fost dobândirea celor pierduți la Hristos. E bine ca, cu această ocazie, să ne rugăm Domnului să ridice și în România astfel de bărbați și mai ales să ne hotărîm să aducem și noi suflete la Hristos.

In numărul viitor al FARULUI vom publica pe larg rezultatele lucrării fratelui Dr. Rushbrooke, la București.

Abonamentele la MANA ZILNICA s'au dublat în acest an. Adică avem deja de două ori mai multe decât anul trecut. Nu e târziu să vă abonați cei ce nu v'ati abonat până acuma. Abonamentul 15 lei.

(Urmare din pag. 1-a)

ființat Institutul Biblic Moody din Chicago, din care au primit creștere Biblică mii de oameni.

Viața sa atât de puternică în lucrare, atât de mare în talente și atât de strălucită în credință și dragoste arzătoare, e o pildă de inspirație pentru fiecare din noi.

„Eu am nevoie de putere?”

In anii 1873—1875, Moody și Sankey au răscolit marea Britanie prin evanghelizarile lor. Se spune că in Londra nu mai puțin de două milioane și jumătate de oameni au ascultat predicile lor. Dr. Andrew Bonar spune că numai in „Glasgow s'au adaus la numărul bisericilor șapte mii de membri”. In întrunirile din Glasgow, Moody și-a spus secretul puterii sale. El a zis:

„Mi amintesc de două femei sfinte cari obișnuiau să vină la întrunirile noastre. Eram fericit când le vedeam între ascultători. Când începeam să predic, vedeam pe fața lor că se rugau pentru mine.

La sfârșitul serviciului spuneau: „Ne-am rugat pentru D-ta”.

Odată le-am spus: „Dece nu vă rugați pentru poporul care mă ascultă?”

Ele mi-au răspuns: „D-ta ai nevoie de putere”.

„Eu am nevoie de putere?” m'am întrebat. „Cum, eu am crezut că am putere. Aveam o mare școală duminicală și cea mai mare adunare din Chicago. Din când în când oamenii se pocăiau. Infrun înțeles eram mulțumit. Inșă chiar atunci cele două femei sfinte se rugau ca eu să fiu uns cu putere de sus pentru a fi în stare să fac lucrul Domnului. Acest fapt m'a pus pe gânduri.

„Le-am chemat să stea de vorbă cu

mine și am ajuns pe genunchi. Ele și-au ținut mințile in rugăciuni ca eu să fiu uns cu puterea Duhului sfânt și in inimă mea a venit o mare joare. Nu știam ce înseamna aceasta. Simțeam că nu mă pot trăi dacă n'am această putere pentru lucru. Foamea spirituală a crescut. M-am rugat tot timpul ca Dumnezeu să mă umple cu Duhul sfânt.

„Ei bine, într-o zi in New-York, — a doua zi! Nu pot s'o descriu: vorbesc rar și ea. Pavel a avut o experiență despre care n'a vorbit 14 ani. Pot să spun numai că Dumnezeu mi s'a descoperit și am avut așa o experiență a dragostei Său încât l-am rugat să-și oprească mâna.

„Am mers să predic din nou. Predicile mele nu se deosebesc de celelalte. Mă spuneam adevăruri noi și totuși suflete de oameni se pocăiau. N'aș mai vrea să fiu unde am fost înainte de această experiență chiar dacă mi-ați da tot orașul Glasgow. El e un fir de praș in cântărea față de ce am primit eu”.

Schimbarea spirituală a lui Moody făcuse un canal de binecuvântări până la marginile pământului. După această experiență, Dumnezeu a găsit in el o scara prin care Duhul atotputernic să-și poată face marele Său lucru. N'avem și noi nevoie de această putere divină? Niște oameni cu o astfel de putere ar mișca lumea. Doamne, dă-ne astfel de oameni!

„In fiecare zi”

Moody, curând după ce se pocăi, se hotărî să nu lase să treacă nici o singură zi fără să nu vorbească cu cineva despre starea lui sufletească. Intr-o seară, întorcându-se pe la orele 10 acasă, își spuse: „Astăzi n'ai vorbit cu nimeni, ai scăpat ocazia!” Cum mergea așa trist, iată că zărește un bărbat rezemat de stălpul unui felinar. Se gândi in sine: „aceasta poate fi încă singura ocazie. „El grăbi spre străin și-l întrebă: „Sunteți D-vs. creștin?” „Nu te privește pe D-ta și dacă n'ai fi un fel de predicator, te-aș asvârli in canal” fu răspunsul imbufnat. „Ei” spuse Moody liniștit „voiam să vă conduc la Isus”, și plecă. In ziua următoare acesta se duse la un prieten de al lui Moody și îi spuse: „Moody ăsta e un zelos lipsit de minte. Aseară mi-a vorbit cam in termenii ăștia: „Sunteți D-v. creștin?” Asta nici nu-l privește pe el. De n'ar fi un fel de predicator, spun pe cuvânt, că l'ași fi doborât la pământ. El produce cu procedeul ăsta mai multă pagubă decât folos”. — Prietenul îi istorisi lui Moody acestea, adăogând: „Nezi Moody, este frumos să fii serios, sincer și hotărât, dar tu ești zelos lipsit de pricepere și astfel in loc de foloase, produci stricăciuni”.

Moody plecă acasă foarte descurajat și mâhnit.

Trecură mai multe săptămâni, când într-o noapte bătu cineva puternic la ușa odăii lui Moody. El se sculă, deschise, și văzu pe acelaș bărbat de lângă felinar stând înaintea lui. „Domnule Moody” spuse el, „nu mai am nici o clipă de odihnă, de când mi-ai vorbit in noaptea aceea și iată, am venit a te ruga să-mi arăți cum pot să devin un creștin”. Moody îl luă inlăuntru și îi arătă calea mântuirii.

O altă dată, Moody se afla in pat, când își aduse aminte: „astăzi n'ai vorbit in noaptea cu nimeni”. „Dar”, își spuse el, „sunt deosebit în așternut și nu pot să mai mă scot”. Inșă n'avu liniște. Se sculă și privi afară. Ploua de turna cu gălețile. „Ei bine, la un astfel de timp desigur că n'are nici un scop să ieși afară; nici un suflet nu va fi pe stradă”. Deabia îl străbătu această gândire când, și iată, pe stradă s'auzi apropiindu-se pași bărbătești. Când străinul ajunse in dreptul ușii sale, Moody îl rugă să intre puțin la adăpost până ce va să ploua. Străinul intră, și după puțină vreme, Moody, putu să-l îndrepte către Isus, unicul loc de refugiu și adăpost sigur.

Secretarul Alianței Baptiste Mondiale în România

De vorbă cu Dr. Rusfbrooke

In China

„In China am vizitat mai mult de jumătate din provincii și am stat de vorbă cu fruntașii vieții politice din Nanking. Am vizitat și locul unde acum, mai târziu, a fost răscoala unui general. Avem mii de bapțiști în aceea parte a Chinei. De asemeni am vizitat marea universitate baptistă din Shanghai. Președintele acestei universități este un chinez baptist, Dr. Liu. Zidirile universității sunt în apropierea orașului Shanghai și lucrul făcut de bapțiști în această universitate și în alte instituții educative, e recunoscut ca unul din cele mai bune din toată țara. E uimitor să vezi cât de mult ajută aici instituțiile baptiste la educația poporului. Dr. Truett și eu am vorbit în fața a două sute de studenți și a mai multor sute de studenți. Am fost foarte impresionati de clădirea frumoasă a bisericii baptiste din Canton, care e cel mai mare oraș din sudul Chinei. Am vorbit seară după seară la peste 1800 de oameni. Președintele corpului legislativ al guvernului chinez, Dr. Sun Foo, este baptist.

In Japonia

In Japonia am găsit că, deși bapțiștii nu sunt așa de numeroși ca și în China, totuși au oameni cu mare influență, ca Dr. Axlmg, prietorul și scriitorul vieții vestitului Kagava. Am fost impresionat de creșterea și influența de pretutindeni a misiunii baptiste. Chiar în Mandciuria există o misiune baptistă, condusă de bapțiștii care au fugit din Rusia prigonitoare. Bapțiștii din Statele Unite fac o misiune frumoasă acolo. In aceste câmpuri misionare se găsesc misionari din Anglia, America, Canada, Suedia, Germania și multe alte țări. Am fost fericit să întâlnesc între ei și un misionar român, Dr. George D. Iosif. In această descriere am atins numai unele puncte din această vizită. Ori unde am mers, am găsit că bapțiștii sunt credincioși lui Isus Hristos și se bucură mult când reprezentanții Alianței Baptiste Mondiale îi vizitează.

In Europa la vară

Din când în când, Alianța Baptistă Mondială aranjează o serie

de vizite în Europa. In 1937 un grup de reprezentanți ai Alianței vor cerceta diferite țări ale Europei și vor ține întruniri cu frații.

Președintele Alianței, cu mine și cu alți frați, vom ține întruniri în Anglia, Scoția și Walles. Apoi vom merge în Paris, unde se vor aduna la oialtă bapțiștii din Franța, Belgia, Italia, Spania și Portugalia. De aici vom merge în Olanda, unde vom ține o întrunire la Haga pentru Bapțiștii din Olanda și cei din apusul Germaniei. Un alt centru vizitat va fi Gothenburg, unde ne vom întâlni cu frații din Suedia, Norvegia, Danemarca și Finlanda. In Germania vom avea două conferințe: în Berlin și Königsberg. Apoi vom merge în Riga pentru a ne bucura cu frații din Letonia, Estonia și Lituania. De acolo ne vom coborî în Varșovia unde vom avea o întrunire nu numai cu frați din Polonia, ci și cu o multime de refugiați din Rusia din pricina prigonirilor.

APOI VOM VENI LA BUCUREȘTI. Credem că vom fi aici în 31 Iulie și 1—2 August. Sperăm că vom întâlni aici nu numai pe bapțiștii din România de orice limbă, ci și ei vor invita și pe bapțiștii din Bulgaria și Grecia să vină la București. Nu vom avea timp să vizităm acele țări. Din București vom merge la Budapesta, unde dorim să întâlnim pe Bapțiștii din Ungaria, Cehoslovacia, Jugoslavia și Austria. Întrunirile noastre vor lua sfârșit cu o serie e conferințe ale tinerețului baptist din toată lumea, ținute în Zürich, Elveția. Sperăm că vor sosi mai multe sute de tineri din America și mai multe sute din Anglia și alte țări ale Europei și câțiva din țările îndepărtate ale Asiei și chiar din sud-Africa și Noua-Zelandă. Acest program ne va ajuta să ajungem în atingere cu toate țările Europene.

Am dat multe amănunte și aceste nume geografice sunt cam grele de cetit, dar le-am pus ca cetitorii D-voastră să înțeleagă că frățietatea noastră în Hristos are în ea oameni de toate rasele și de toate limbile. Suntem o mare biserică universală, lu-

(Continuare din pag. 4-a)

și Luni, 18 Ianuarie, a sosit în București dr. Rushbrooke, secretarul Alianței Baptiste Mondiale, pentru a continua intervențiile guvernului român, începute în anul 1935 pentru recunoașterea Bapțiștilor din România ca un cult. Vineri, în 22 Ianuarie dăruirea a fost primită în audiență de către Inculeț, vice-președintele consilierului de miniștri. Intre altele dr. Rushbrooke a informat pe guvernul român că guvernul a aprobat principial ca bapțiștii să fie cult recunoscut.

Odată cu sosirea lui Dr. Rushbrooke, mai mulți fruntași ai uniunii baptiste au sosit la București. Aici s'a hotărât între altele, odată cu congresul regional din București ce va avea loc la oraș, să se țină și conferința anuală a uniunii baptiste. In același timp a fost aleasă o comisie care să întocmească programul congresului regional împreună cu dr. Rushbrooke și al conferinței regionale.

De vorbă cu Dr. Rushbrooke

Cu aceasta ocazie am rugat pe dr. Rushbrooke să ne dea câteva declarații pentru cetitorii FARULUI. Dăm mai jos aceste declarații.

„Alianța Baptistă Mondială este o organizație frățească a bapțiștilor din toată lumea. Scopul ei este să arate că marea tovarășă religie liberă (fără legături cu statul) din lume, este una în credința și mărturisirea Evangheliei Domnului nostru Isus Hristos.

In India

„Conducătorii Alianței, și mai ales Dr. Truett și Dr. Rushbrooke vizitează pe bapțiștii din toată lumea. Anul trecut, Dr. Truett, președintele Alianței și Dr. Rushbrooke au petrecut 6 luni, cercetând biserica baptistă din răsăritul îndepărtat. Noi am luat parte la sărbătorirea îndeplinirii a 100 de ani în trei câmpuri misionare din Asia, unde sunt sute de mii de membri în biserici. Bapțiștii din India, dacă socotim și copiii, ajungem cam un milion. Apoi am vizitat Burma, în care bapțiștii sunt cel mai mare cult creștin. Ei au cele mai bune școli și în cele mai bune orașe ei sunt conducătorii.

EU CRED INTR'UN DUMNEZEU PERSONAL

tr. de W. Sezonov

Unii oameni își închipuie că lui Dumnezeu e natura însuși, sau că este o ființă veche, sau o imaginație oarecare. Alți oameni, cea mai mare parte, cred că Dumnezeu este făcătorul lumii și stăpân peste tot universul, dar atâta tot.

Dumnezeu este Tatăl nostru cereșc. El este viu și este prezent cu cei ce L-au primit; îi ascultă și le ajută. El care ne-a dat ochi de văzut, urechi de auzit, care ne-a făcut cu suflet, să nu fie El mai mult ca un om, mai mult ca toată omenirea la un loc? De aceea credem într'un Dumnezeu personal. Unui creștin aceasta nu e ceva nou, căci el recunoaște un astfel de Dumnezeu, viu, care după Spurgeon: „pedepsește grozav cu taria atotputerniciei Lui, dar și măntuiește prin iubirea Lui fără margini pe păcătos”. Acesta e Dumnezeul din Sfânta Scriptură, viu; iar nu cum cred unii oameni, o veche putere, sau natura, sau o imaginație, sau ceva magic de nedefinit.

Evangelhia după Ioan 1:9—12 spune: „Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume. El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut. A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu”. Dumnezeu personal este al meu, pentru că am găsit Mântuirea în El, ce o oferă celor ce-L primesc.

Ca creștini cu Biblie, adică având cuvântul lui Dumnezeu, ne-am dat noi bine seama, că acest Dumnezeu, în care credem cu toții, nu ni se descoperă nouă în Sf. Scriptură numai spre curiozitatea noastră, ci pentru că are un plan cu noi; dorește Mântuirea noastră, arătându-ne că trebuie să-L primim ca Dumnezeu personal și să ținem cu strictețe poruncile Lui? A crede numai, fără a-L urma, este fără de folos.

Odată ce știm că Dumnezeu este viu și adevărat, să nu ne mărțim la admiterea că Dumnezeu este viu fără a-L lua ca Mântuitor, căci doar El a dat pe Fiul Său ca jertfă pentru noi, ca să avem mântuirea în El prin credință.

Iată impresiile mele notate pe front, care arată că un om recunoaște pe Dumnezeu în fața morții și când își dă seama cât de trecătoare e această lume. Mi amintesc de rugăciunile ce le-am auzit de pe buze de oameni cari blestemau și injurau de Dumnezeu. Un țaran rău din fire, dintr'o tranșee în care cade o granadă după aita și care stă culcat aproape de camarazii săi sfâșiați și sângerânzi, caută deodată să zică rugăciunea „Tatăl-nostru”. Nu mai tremură în fața morții, se simțeste înălțat și în adăpost în această rugăciune. Din copilărie poate, nu s'a mai rugat, acum zice rugăciunea cu voce tare. Spune o frază peste alta, le repetă. Am văzut că aduna toate cuvintele și că vorbea foarte hotărât și inversunat, așa că l'am asemănat cu un om, care după un naufragiu își vede singura salvare, într'o barcă de salvare. Când vedem așa ceva în viață, ne spunem mereu: **Rugăciunea aceasta nu-și are originea pe pământ.**

Au trecut Imperii și Coroane,

„Sămână cu lacrimi“

Când Moody venise pentru prima oară la New-Haven, noi, studenți ai facultății de teologie voiam să-l auzim mai mult din curiozitate, pentru că mergea svonul, că ar fi un om curios, fără de științe academice. Pe jumătate, voiam și să-l onorăm prin prezența noastră. (Pe atunci eu eram atât de iscusit cum n'ași mai dori să fiu nici odată în viața mea!) El nu părea să se fi simțit năgăluit de prezența noastră. În vreme ce îl ascultam pe acest bărbat nestudiat, ne gândeam: „Nestudiat poate fi, dar totuși, el știe ceva, pe care noi nu-l știm”. Unii din noi au fost destul de cuminti, să meargă la el și să-i spună: „Domnule Moody, vă rugăm spuneți-ne, cum se face aceasta” că Dvoastră aduceți atâtea suflete. El ne invită în cealaltă seară la dânsul și noi teologii ne-am dus. Ne-a spus câteva cuvinte, ne-a dat câteva locuri din Scriptură și a încheiat: „Faceți în chipul acesta!” Iată cel mai bun procedeu pentru a învăța, „cum se face”. „Ei merg și plâng, aruncând sământa; dar veni-vor cu bucurie, putrând snopii lor”. (Ps.

civilizațiuni întregi. Pământul treg a suferit prefacera enou. N'au fost doi oameni la fel p astazi. Se vede atunci că m trebuie să fie schimbarea aic pământ, ca să se poată țaga prezența Dumnezeului viu. Dumnezeu este, a fost și va fi ace Spiritul Lui plutește pe lume, aceasta schimbăcioasă, ca în ma zi. Dumnezeu a rămas ac și așteaptă pe fiecare ca să-L mească și să aibe Mântuirea El.

Cine vrea să cunoască pe Dumnezeu, are nevoie de liniște și a se întâlni cu Dumnezeu. În ta de toate zilele, mai cu se acela care se lasă tras de cutul acestei lumi, nu găsește tiber pentru el și nu vine nicie tă la Dumnezeu, acela își pet viața în lucruri trecătoare și dăunează sufletul. Desigur lin tea în fața lui Dumnezeu, nu e totdeauna interesantă și plăc. Dar cine rămâne fără milă f de sine însuși și urmează pe Dumnezeu, va cunoaște pe Dumnezeu și va zice: Aliluia ție, Do ne, Tatăl meu cereșc.

Secretarul Alianței Baptiste Mondiale în România

(Urmare din pag. 3-a)

crând pentru Evanghelia lui H tos și oamenii cari își închip că bapțiștii sunt o sectă locală slabă, nu ne cunosc. Bapțiștii mără membri și aderenți cât două ori și jumătate popula României.

Dorese tuturor cetitorilor RULUI și tuturor fraților bapțiști din toată România bine vântările lui Dumnezeu și s că la vară vom întâlni la Bu rești o mare mulțime. Spirit Domnului să ne conducă în c ferința regională din țara vo tră”, a încheiat Dr. Rushbroo

În numărul viitor al Faru vom da o mulțime de știri noi privire la rezultatul lucrării telui Dr. Rushbrooke la Bu rești.

Serbarea de zece ani a orfelinatului baptist din Prilipeț

In 3 Ianuarie a. c. s'a ținut în Prilipeț, jud. Caraș, serbarea de zece ani dela înființarea orfelinatului baptist din această comună. La serbare au luat parte frați și surorări din peste 40 de comune. Aproape toate bisericile din parohia de miazăzi a Banatului au fost reprezentate. Serbarea a fost organizată de fratele Ioan Socaciu, președintele Uniunii baptiste, împreună cu frații Ciortuz și Ilie-Lăraioveanu.

Unul din punctele principale în program a fost raportul fratelui bătrân, Ioan Șuveț, în care a fost prezentat un mic istoric al acestui or-

felinat „mă” pentru copii. „Duhul Domnului ne încurajează prin darurile pe cari ni le aduceau frații”. Darurile au început să vină din toate părțile dela copiii Domnului. In 1929, frații, văzând că Domnul vrea ca ei să meargă înainte, au cumpărat un loc. In 1930 s'au rugat Domnului pentru această cauză iarăși și El le-a ajutat să zidească prima clădire de către stradă. In 1933 s'a cumpărat încă o grădină lângă casă unde frații au cărat „1000 de cară de pământ” ca să astupe gropile. In 1934 au fost găsiți un frate (Traian Voin) împreună cu soția, cari

Fratele Țunea din Bozovici a făcut o dare de seamă a darurilor în bani. El a arătat că s'au primit în bani, timp de zece ani, 372.127 lei. Apoi fratele Șuveț a arătat cum au primit foarte multe daruri în alimente și cereale.

Au fost ciupe foarte mișcătoare acelea în cari orfanii au cântat și au spus diferite poezii. Toată mulțimea mare a ascultat și a privit cu lacrimi în ochi la acești copilași fără părinți.

A vorbit și sora Fabia Popovici, care a arătat lucrarea mare pe care au făcut-o femeile prin acest orfelinat.

In fotografia de mai sus sunt următorii: Rândul dela spate e compus din predicatorii din Banat având la mijloc pe fr. I. Socaciu, președintele Uniunii Baptiste. In rândul dela mijloc sunt copiii și fetele din orfelinat. Intre cei din rândul din față e la stânga fr. I. Șuveț. In fond se vede o parte din clădirile orfelinatului.

linat. Dăm câteva spicuiuri din acest raport. Dânsul a arătat cum orfelinatul e roada lucrului surorilor de prin bisericile din Banat. Ele au început să se organizeze în societăți prin 1922. Când au fost gata pentru un lucru mai mare, în 1927, s'a ivit și ocazia. Buțunți au rămas orfani șase copii din Șopotul Vechiu și Lăpuș-n Cămin mare. „Duhul Domnului” vorbește fratele Șuveț, „a influențat propt frățietatea și mai ales școalele arumineceale, ca să adune pe amoroși orfani laolaltă, căci astfel îi vor fi ajutați mai bine”. „Impinși Bue o putere” frații au cerut dela un frate o casă și au găsit „o ma-

au fost luați să îngrijească de orfani. In 1935 s'a cumpărat încă un loc la stradă și spre sfârșitul acestui an s'au început clădirea altor case cari s'au sfârșit în 1936, când s'a mai cumpărat un loc.

Astăzi orfelinatul are două dormitoare, o cameră pentru bolnavi, o magazie, o bucătărie de iarnă și una de vară, o cameră de alimente, o pivniță, două grădini și curte.

In el sunt zece copii din cari 6 sunt băieți și 4 sunt fete. Până acum au fost îngrijiți în orfelinat 18 orfani din cari 8 au ieșit. Ei au fost ajutați să învețe diferite meserii și azi sunt elemente folositoare societății.

Serbarea a fost încheiată de cuvântarea fratelui Socaciu. Prin pilda văduvei din Sarepta Sidonului și a copilului care a dat cele cinci pâini și doi pești, dânsul a arătat datoria noastră de a fi milostivi.

Frații noștri simpli, dar sinceri, au făcut acest lucru mare pentru Domnul. Credem că ar fi bine ca frații din alte părți ale României să ajute la lărgirea și întărirea acestui orfelinat.

Orice ajutoare pentru acest scop se pot trimite la adresa:

IOAN ȚUNEA, brutar
BOZOVICI
Jud. Caraș

Din lumea largă

Marele Voevod Mihai operat de apendicită în Italia. Voevodul Mihai se afla de mai mult timp lângă Mama sa, Principesa Elena, când a fost cuprins de o criză acută de apendicită.

M. S. Regele Carol II, încunoscînt prin telefon, a dat înalta sa autorizare pentru operație. Și astfel, în prezența a 5 medici, a fost operat la Florența la clinica: „Casa de cură engleză”.

Operația a reușit pe deplin, și medicii care îngrijesc pe Marele Voevod Mihai, au dat un comunicat arătând că starea sănătății Principelui Moștenitor este complet satisfăcătoare și se crede că nu se va produce nici o complicație.

Membrii Corpului Diplomatic din București au comunicat Suveranului, urările de sănătate pentru Marele Voevod Mihai. De asemenea și diferiți suverani străini ca: A. S. R. Principele de Piemont, M. S. Regele Victor Emanuel, și M. S. Regele George VI al Angliei, s'au interesat de sănătatea Sa, urându-i grabnică însănătoșire.

A. S. R. Principele Nicolae se afla bolnav de scarlatină la vila din Snagov. În prezent se află mai bine, dându-i-se voie să se înfrumusețeze.

Trei copii carbonizați la Rădăuți. O mamă a încuiat în casă pe cei 3 copii ai săi, și a plecat după treburi.

Căzând câțiva cărbuni din sobă sau aprins lemnele, ce erau în apropierea sobei, și de aici a luat foc toată casa.

Strigătele copiilor ne fiind auzite, toți au ars de vii. Iar când mama s'a întors acasă, și a văzut cele întâmplute, a încercat să se sinucidă.

Redăm această întâmplare, întrucât multe din femeile dela sate, lasă copii singuri în casă, fie alergând după treburi, fie din nepăsare.

Însă aceste motive nu sunt scuzabile nici înaintea oamenilor nici înaintea lui Dumnezeu.

Ziua Unirii, 24 Ianuarie, s'a sărbătorit în Capitală cu mare pompă, oficiindu-se la Patriarhie, la ora 11, un Te-Deum, la care a asistat din partea M. S. Regelui Carol II dnii: general Filimon, Mocioni, maestrul de vânătoare, colonel Filoti și maior Mihăilescu, adjutanți regali. Deasemeni a asi-

stat și întregul guvern în frunte cu d. G. Tătărescu, președinte al consiliului de miniștri.

Luptele din Spania continuă cu înverșunare. Luptele se dau de luni de zile în Madrid, distrugând o mare parte a orașului.

În ultimul timp toate statele au interzis plecarea voluntarilor de a lupta pe frontul spaniol.

Un mare proces la Moscova. La Moscova se judecă actualmente un mare proces, în care figurează mai multe persoane de seamă, cari au avut unele roluri importante în conducere sub regimul comunist, precum și ziaristii, cari acum sunt acuzați, că au lucrat pentru surparea actualului regim comunist, având legături cu Trozki, precum și cu Germanii și cu Japonezii.

Un drapel românesc a fost adus în țară de d. Petrescu-Comnen, ministrul României la Berlin, care a sosit zilele trecute în Capitală, spre a-l preda M. S. Regelui.

Acest drapel român se află de 300 ani în muzeul regal din Dresda.

Drapelul reprezintă pe Hristos stând pe un tron cu Evanghelia în mâna stângă, iar cu dreapta binecuvântând.

Pe drapel e următoarea inscripție în litere slavone: „Vitejia, dreapta (tea) să biruiască”.

Mare furtună în Anglia. O furtună de o violență extraordinară s'a abătut asupra coastelor Angliei. Vântul bătea cu o viteză de 80 mile pe oră.

Mari inundații în America. Din cauza apelor revărsate, în cele 12 state care au fost pustiite de inundații, peste 300.000 persoane au rămas fără adăpost.

Apele fiuviului Ohio au atins nivelul de 15 metri. La Louisville unde nivelul apelor a atins 10 m., curentul electric este întrerupt și orașul este în întuneric și spre a înălțura jafurile în astfel de ocazii, s'a introdus starea de asediu. Procesele vor fi judecate după procedura tribunalelor de război.

În Ohio și la Cincinnati, au izbucnit focuri, ca urmare a revărsării de mari cantități de petrol din rezervoarele sparte. Petrolul plutind deasupra apei, a luat foc.

Totuși ploile torențiale conti-

nuă și meteorologii se declară capabili de a prevedea limitarea sterii apelor.

ASOCIAȚIA BISERICILOR LIBERE (cari n'au legătură cu țara) din Germania, din care parte și baptiștii, a avut o înfruntare în principie zile ale lui Nebuc. La sfârșit au dat publicității un manifest din care extragem următoarele. „Reprezentanții bisericilor libere își dau seama că oricând ar fi curentele timpului și oricând ar fi tendințele filozofice religioase, ei sunt chemați să vestească cuvântul lui Isus Hristos cel crucificat și înălțat, asigurând ca oamenii să se nască din nou și apoi să se unească cu Duhul Domnului în biserică. Biserica este pentru ei, după înțelesul Noului Testament, o organizație care crește din lăuntru în afară. De aceea ei resping orice forță din afară, care ar interveni ca să hotărască în biserică locală sau în lucrările ei generale. După cum intrarea ca membru în biserică este de bună voie, tot astfel biserică este susținută și prin cererile de bună voie. De aceea ei refuzăm ori ce ajutor bănesc din partea statului.”

Noi credem că Dumnezeu a încredințat bisericile evanghelice libere o mare însărcinare în fața locului poporului german și că biserică Evanghelică constituie o mai puternică forță pentru renașterea și dezvoltarea sănătoasă a vieții poporului nostru.”

Moody spune:

„Lumea aceasta n'are nevoie de nimic așa de mult ca și de oameni sfinți. Cauza lui Hristos e paralizată de păcat, — de păcatul credincioșilor. Aceasta e marea piedică în calea lucrării lui Dumnezeu. Ceva păcat ascuns în viața ta îl împiedică pe Dumnezeu să te folosească. Fii cinstit și cere-ți lui Dumnezeu să te cerceteze. Roagă-te cu Dumnezeu: „Cercetează-mă, o Doamnă” — nu pe mine, ci pe frații mei — și cercetează-mă PE MINE”.

Postul de Radio, București anunțat Marți seara în 26 Ianuarie că domnul Victor Iamă, ministrul cultelor și artelor, a primit în aceea zi după masă în audiență lungă pe Dr. J. H. R. Brooke, secretarul Baptiștilor din toată lumea.

DIIE PIE OGORUL EVANGHELIEI

SERBARE DUBLA IN MUNȚII APU-
 t. in 26 Dec. au avut loc două ser-
 bi locale bisericii baptiste din A-
 n lanou. Inainte de masă s'a ținut
 aarea femeilor, condusă de N. Crișan
 Sacătura. Au vorbit fr. V. Mihel, N.
 tea și I. Leah, arătând rostul serbă-
 datoria femeilor creștine. In legă-
 cu serbarea s'a aranjat o expoziție
 toasă cu lucruri de mână. Seara a
 o altă serbare, când s'au predat mai
 le piese. Au vorbit frații: G. Vajdea,
 adau, R. Badău și A. Leah. Localul
 st plin de lume încreț și pe la ferestre
 fost oameni. Serbarea a făcut o im-
 ie neuitată in inimile oamenilor. Mai
 copiii de sub 15 ani, organizați in
 etatea „Iubirea”, cari lucrează cu
 uri de mână și dăruind pentru misi-
 au mișcat mult pe cei de față.

C. CRISTEA
TINERETUL DIN SUDRIJ, jud. Bihor
 ur, a avut o serbare frumoasă in 3
 arie, condusă de fr. Ioan Țirban, T.
 aciu și D. Gheorghe. — *I. Marțian.*

FRUMOASA SERBARE de bucurie
 tot avut frații din Marșinița și jur in
 i pătorile Crăciunului, la care a luat
 e sora Lidia Căldăraru, misionară in
 arabia și frații din Tărăsăuți și Noua
 iță. — *M. Burlaca.*

IN VIȘOARA, jud. Constanța, frații au
 o bucurie mare la Crăciun, venind
 in și din mai multe comune, împreună
 că fratele lucrător al cercului, Gligor
 stea. De aici au plecat cu toți in Pe-
 resani, unde au avut o nouă bucurie
 Domnul. — *V. Fulca.*

N SAUCA, jud. Sorocea, a avut loc in
 Dec. inmormântarea fratelui Iacov
 rnea de 78 ani. Au venit frați din
 voie lte părți și au vorbit: Eugenia Jaren-
 de, secretarul comunității Bălți, Gheor-
 para Tumaș, Matei Andrusov, M. Lechin,
 cioșbiter, M. Tricolici, Ilie Donțu și Vla-
 ea Iair Zăduipra, lucrător in raion. A
 cunștat corul din Caralașovea. Aceasta a
 zeu q prima inmormântare in satul nostru
 Du 2050 de suflete și a făcut o mare im-
 Desie. — *Gh. Tumaș.*

FRĂȚII DIN SALONTA, jud. Bihor.
 au să-și zidească o casă de rugăciune
 acest oraș și roagă frățietatea să-i a-
 e trimițând ajutoarele pe adresa: Co-
 beiu Dumitru, Salonta, str. Prezan-
 22.

FRĂȚII DIN CLUJ-MĂNAȘTUR au a-
 la Crăciun o frumoasă serbare de im-
 nire a 15 ani de lucru in via Dam-
 ilui.

BISERICA BAPTISTA DIN SATU-
ARE a avut in ziua de Crăciun un
 tez cu trei suflete și două cununii a
 uă surori gemene. — *Gr. Dragoș.*

IN BALAȘINEȘTI, jud. Hotin, frații

au avut o frumoasă serbare de Crăciun,
 condusă de fr. S. Pasat. A cantat corul
 și s'au recitat poezii. — *V. Gușevata.*

FRĂȚII DIN VIȘOARA, jud. Turda,
 au avut mari bucurii de Crăciun. In
 mijlocul lor au fost frații: Gh. Cosman,
 lucrător, E. Schiau, și fr. A. Pop, semi-
 narist, cari au vorbit mult din cuvântul
 Domnului. Serbarea a fost împodobită de
 poezii, convorbiri, soluri, etc. Multă lume
 a ascultat cu mare foame cuvântul Evan-
 gheliei.

IN SELIȘTE, jud. Hunedoara, a avut
 loc in 20 Dec. inmormântarea sorei Ma-
 rica Marian, la care au vorbit frații: A.
 Bocanici, G. Gros și P. Barba.

FR. RUSU IOAN și Dragomir Cornea
 au ținut in Lupeni la anul nou un botez
 cu 7 suflete. Tot dânsii au ținut atunci
 căsătoria religioasă a sorei A. Jeler cu
 fr. N. Lazar.

O MARE BUCURIE au avut frații din
 cercul Borlova in 25—26 Dec. 1936, când
 au avut o nouă deschidere a bisericii,
 care a fost acum a treia oră lărgită și
 lungită. Frații: P. Rădula, Rusu, Seracin
 și Teleagă au împărțit cuvântul Evan-
 gheliei, iar muzica și corurile din Bor-
 lova, Buchini și loc au slăvit pe Dom-
 nul prin cântări. Societatea femeilor din
 loc și societatea tineretului au făcut câte

un dar fraților S. Matei, conducătorul
 bisericii și P. Rădula, lucrătorul cercu-
 lui, împreună cu câte o frumoasă poezie
 de dedicație. — *M. Trica.*

TINERETUL BAPTIST din Sănicolau,
 jud. Bihor, a avut o serbare plină de bu-
 curie de Crăciun, condusă de fr. P. Po-
 pa, la care au vorbit mai mulți frați. A
 cântat corul și muzica din loc.

IN 3 IAN. s'a ținut inmormântarea fra-
 telui D. Uiegar din Radna, la care au
 vorbit fr. Iov, I. Ban și Ioan Savu. A
 cantat corul bărbătesc din Covăsiș și
 muzica din loc.

FR. G. JITARIU, seminarist, a lucrat
 in vacanța de Crăciun printre țigani din
 jurul Bucureștilor. A treia zi de Cră-
 ciun două suflete și-au predat viața lui
 Hristos. In seara zilei de anul nou încă
 două suflete din altă comună și-au pre-
 dat viața lui Hristos. Când s'au ținut
 evanghelizării prin aceste comune, foar-
 te mulți țigani au venit să asculte Evan-
 ghelia.

NUMARUL TOTAL al membrilor școa-
 lelor duminicale din toată lumea in 1936,
 a fost 37.285.519.

LA STATELE UNITE sunt 3 milioane
 de persoane cari stau acolo fără per-
 misie.

CONVENȚIA BAPTISTA de sud din
 Statele Unite continuă să-și reducă foar-
 te simțitor datoriile. La inceputul anului
 1937, Bordul de misiune in străinătate a-
 vea o datorie de 1.100.000 dolari. La 1
 Nov. 1936 a avut numai 397.500 dolari
 datorie.

*Abonați revista SANĂTATEA, care vă
 ajută să scăpați de a cheltui mii de lei
 la doctori și pe medicamente, prin sfa-
 turile ei practice cu privire la păstrarea
 sănătății și la vindecarea bolilor. Abo-
 namentul 150 lei pe an și apare odată pe
 lună. Cereți-o dela redacția: Str. Trium-
 fului 7, București V.*

**Harmoniuri
 bune și ieftine
 pentru biserici
 și familii găsiți
 la**

**Francisc
 K e e s k é s**

Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 11.

O duzină de fapte bune!

- Dreplatea, ca lumina din moarte izbăvește.*
- Iubirea către semenii cu Dumnezeu unește*
- Supunerea te face să fii de toții iubit*
- Te mână umilțința la loc desăvârșit.*
- Frumoasa cumpătare te face mult mai bun.*
- Prin pocăința 'n suflet, noi bunuri se adună.*
- Neosândirea este izvor de mântuire*
- Și dreapta judecată e semnul de iubire*
- Și curăția 'n suflet e drum al mântuirii*
- Iar munca este 'n viață izvor al fericirii*
- Pe suflet rugăciunea in 'nalță tot mereu*
- Milostivitatea noastră voește Dumnezeu.*

*Aceste fapte bune ce 'ncheghiază o du-zină, fac drum ușor și neted spre a ra-
 Culese de:*

FILOFTEA TOLLERI,
 Călimănești

Infâmplări din viața lui Moody

Pocăința lui Moody

Un învățător al școlii Duminică din Boston, observă într-o Duminică în grupa sa, un băiat străin — după infățișare părea a fi dela țară. Făcea o impresie greoaie, nesimțitoare și părea că aproape nici nu cunoaște Biblia, neputând să găsească măcar Ev. după Ioan. Băiatul era măhnit, văzând cât de deștepti erau ceilalți băieți și cât de bine cunoșteau ei Biblia. Era un tânăr necopt, neștiutor de 17 ani, dar învățătorul său avea o inimă fierbinte, plină de iubire către Isus și sufletele pierdute. Într-o zi acesta se duse în atelierul de cismărie unde lucra acest băiat și-l întrebă: „N'ai dori să fii și tu un creștin?” Nimeni încă nu vorbise vreodată astfel cu el, nimeni nu se îngrijise de sufletul său. El răspunse: „Ba da, aș dori din toată inima”. Atunci învățătorul școlii duminicale îi lămurii ce înseamnă a fi creștin și apoi spuse: „să ne rugăm”. Ei îngenuchiară într-un colț din fundul atelierului și în ziua aceea băiatul — pe cât putu cuprinde — deveni creștin. Băiatul acela era Dwight L. Moody! Dacă Eduard Kimball, acel învățător al școlii duminicale, s'ar fi dat înapoi dela acest lucru personal, unde ar fi văzut lumea un Moody și marea lui lucrare?

Botezul lui Moody

Dăm următorul extras din procesul verbal prin care Moody a fost primit la botez:

„No. 1079. D. L. Moody, — a fost botezat. Trezirea sa a fost în 16 Mai, anul trecut. A devenit foarte îngrijorat de sine. S'a văzut păcătos și păcatul i s'a părut acum ca ceva foarte urât și a dorit după o viață curată. Crede că s'a pocăit. S'a hotărât să se despartă de păcat. Atărnă cu totul de Hristos pentru iertare. Iubește Biblia, se roagă. Dorește să fie folositor. Nu se rușinează să fie creștin. Are 18 ani.

„No. 1121. 12 Martie, 1856. Crede că a înaintat de când a fost înaintea noastră, cel puțin în cunoștință. Și-a menținut obiceiul de a se ruga și a citi Biblia. Crede că Dumnezeu ascultă rugăciunile sale. E cu totul hotărât să stea lângă cauza lui Hristos totdeauna. Nu-și va părăsi niciodată dragostea sau speranța sa în Hristos, ori că va fi primit de biserică ori nu. Dorința sa cea mai mare e să-și predă viața lui Dumnezeu. Primit. Botezat în 4 Mai, 1856”.

Moody începe!

După ce și-a dat inima lui Isus, Moody a dorit să facă ceva pentru Mântuitorul său. Niciodată nu s'a gândit că ar putea

predica. De aceea a crezut că școala duminicală ar fi cel mai bun loc de lucru pentru el. S'a dus la conducătorul școlii duminicale din biserică sa și i-a rugat să-i dea o clasă în școala duminicală. Conducătorul însă, n'a avut mare speranță în Moody. De aceea l-a refuzat pe o cale fină, spunându-i că n'are clasă vacantă deocamdată, toate clasele având învățători. Moody însă, nu s'a dat bătut. „Dă-mi un colț din biserică”, i-a spus el, „și mă voi îngriji eu de elevi”. Cine putea să-i refuze așa ceva? După ce a primit un colț din biserică, Moody s'a dus să-și caute elevi. A mers în mahalaua orașului unde erau cei mai săraci copii. Acolo o gloată de copii se jucau pe stradă. Când însă, a încercat să se apropie de ei, au fugit în toate părțile. Ce să facă? S'a dus acasă. A luat cartofi și i-a fript. Apoi și-a umplut buzunarele cu ei și i'narmat astfel, a plecat din nou spre mahala. Când a ajuns cam aproape de copii, a luat un cartof și l-a aruncat pe jos până la ei. Ei l-au prins și au găsit că era un cartof fript. Ruși de foame, au început să se bată dela ei. Atunci Moody a dat drumul altui cartof, și altuia până a ajuns și el între copii. Aici s'a făcut prietenul lor. Apoi i-a rugat să vină la școala duminicală. Le-a fixat un colț unde, Duminică, să se întâlnească cu el și îi va conduce la biserică. Toți au promis că vor veni. Însă Duminică dimineața n'a găsit decât un singur băiat în colț. Moody însă nu s'a descurajat. A ținut prima clasă cu un singur băiat. A luptat însă mai departe până clasa lui a ajuns cea mai mare din școala duminicală și el a fost ales conducătorul școlii duminicale.

Evanghelizarea din Glasgow

Moody, cu tovarășul său, cântărețul Ira Sankey, au ținut în 1871 o iarnă întreagă întruniri pentru aducerea sufletelor la Hristos în Glasgow, Anglia. Înseamnă să spui puțin dacă zici că zece de mii oameni au găsit pe Hristos în aceste întruniri. Moody a ținut mai multă vreme o serie de întruniri deosebite pentru tineri, în cari au venit la Hristos nu mai puțin de zece mii de tineri. Intre aceștia au fost și studenții Henry Drummond, James Stalker și John Brown, cari au ajuns mai târziu unii dintre cei mai mari bărbați de știință ai Angliei. În 21 Februarie, 101 de tineri și-au predat odată viața Domnului. La întrunirea de despărțire, care s'a ținut în stradă, pentru că nu era nicio sală așa de încăpătoare ca să încapă în ea toată lumea participantă, — nu mai puțin de 2000 de suflete au răspuns la chemarea lui Moody și și-au predat viața lui Hristos.

Moody și Spurgeon

Intre acești doi mari oameni ai Dumnezeului a fost o mare prietenie. Dată Moody, venind din America, a trecut prin Londra și a vrut să vadă pe Spurgeon. Acesta însă, avea obiceiul să se închidă în fiecare zi câteva ceasuri ca să studieze Biblia. În acest timp primea pe nimeni. Soția sa i-a spus lui Moody că Spurgeon nu-l poate primi. „Nu se poate, trebuie să mă primească”, a spus Moody. „Încearcă” a spus femeia lui Moody, „du-te și bate la ușa lui”. Moody a bătut la ușă. Dinlăuntru a venit graiul: „Nu primește pe nimeni”. „Trebuie să mă primești, aici Moody, prietenul tău”. „Să fie înger din cer și nu primește”, a spus Spurgeon. „E mai mult decât un înger”, a răspuns Moody, „e fiu al lui Dumnezeu?” Aceasta l-a frământat pe Spurgeon și i-a deschis ușa.

Institutul Biblic Moody

Moody a înființat acum cincizeci de ani un institut biblic, care se află în Chicago. Acest institut a făcut mari minuni pentru împărăția lui Dumnezeu. De atunci până azi 31.753 de studenți au studiat aici la cursurile de ziua și seara. 72.671 de studenți au studiat cursurile prin corespondență și 10.278 de studenți au studiat cursurile predate prin radiu. (Institutul are un post de emisiune prin care predă cursurile și studenții le aud în cultă acasă prin radio). Deci în total a primit învățătură 118.702 studenți. Din studenții ieșiți din acest institut, 1.900 au mers ca misionari în țările păgâne, dintre cari trăiesc și azi și sunt la lucru 1.391 misionari. În fruntea Institutului stă azi unul dintre cei mai mari predicatori bapțiști, dr. Will H. Houghton.

Dr. I. R. Moff despre Moody

Niciun om n'a mișcat așa multe suflete cele mai mari orașe din lumea modernă până în adâncimea lor, de ambele părți ale Atlanticului, ca Moody. Nimeni n'a îndreptat atâtea suflete spre o viață nouă în Hristos. A fost un om fără școli mari, dar care a atras ascultarea studenților din toate universitățile. Pe o seară foarte întinsă, el a mișcat oamenii la faptă dela Ian Keith Falconer până la Sir W. Alfred Grenfell.

„Ori în ce țară a ajuns, a fost o influență de unire. Caracterul său a fost mare, contagios, blând și cu totul predicator al lui Dumnezeu. El a fost o caldă locuință de Dumnezeu. Predica sa a fost superbă, naturală, simplă, plină de viață neînfricată, plină de credință, speranță și iubire, cu o putere de convingere copioasă”.